

Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῆς Κοιμήσεως Αὐτοῦ († 8-9.11.1920)

**Ἡ Ἀγιότης τοῦ Θαυματουργοῦ Ἱεράρχου
Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ
μαρτυρουμένη ἀπὸ σύγχρονό του Κληρικὸ***

ΟΑΓΙΟΣ Νεκτάριος οὔτε εἰς ἐρήμους ἐπορεύθη, οὔτε ἀσκητικούς μεγάλους ἀγῶνας διεξήγαγεν· ἀλλ' ἐντὸς τοῦ κόσμου, ἐν τῇ τύρβῃ καὶ ταῖς περιπετείαις τοῦ παρόντος βίου ζήσας, ἀνήχθη εἰς τοιοῦτον ἐπίφθονον σημεῖον ἀγιότητος, ὡς οἱ μεγάλοι φωστῆρες καὶ Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν. Δὲν ἀνήλθεν εἰς στύλους οὐδ' ἀπεχώρησεν εἰς Ἡσυχαστήρια, οὐδ' ἀπεδύθη εἰς ἀθλοφόρους δοκιμασίας καὶ μαρτυρικούς διωγμούς καὶ τραγικάς βασάνους, ὡς οἱ μεγάλοι ἐκεῖνοι ἀγωνισταὶ τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας, ἀλλὰ δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι σύμπας ὁ βίος αὐτοῦ οὐδὲν ἕτερον ἦτον, εἰμὴ συνεχῆς δοξολογία πρὸς τὸν Θεόν, καὶ ἄοκνος φροντίς καὶ ἐνδεδεχῆς μέριμνα πῶς νὰ ὠφελήσῃ ἠθικῶς καὶ θρησκευτικῶς τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν. Ἐξῆ ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλ' οὐκ ἦν, ὡς λέγει ὁ Σωτὴρ, ἐκ τοῦ κόσμου. Περιεπάτει ἐν τῇ γῆ, ἀλλ' εἶχε τὸ σεμνὸν πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς. Ἐφαίνετο ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐβίου ἀγγελικῶς. Ἐφερε σάρκα, ἀλλ' ἔζη ὡς ἀκριβῆς τηρητὴς καὶ φύλαξ τῆς παρθενίας. Συνανεστρέφετο μετὰ διαφόρων προσώπων, ἀλλ' ὠμίλει ὡς πνευματικὸς καὶ ξένος τοῦ παρόντος κόσμου. Ἡ ὑψηλὴ ἰδεολογία τὸν συνήρπαζε καὶ τὸ συναίσθημα μιᾶς ἠθικῆς ὑπεροχῆς τὸν διεθέρμαινεν, εἰς τὸ νὰ εὐρίσκεται εἰς περιβάλλον νοητὸν γαλήνης καὶ μακαριότητος· εἰρηνοποιὸς ὁσιότης ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν εὐαγγελικὴν ἀρετὴν, καὶ ὄνειροπολοῦσα τὴν ἀνέσπερον Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ἀπῆλθε μὲν μεταστάς εἰς τὰς οὐρανίους καὶ αἰωνίους μονάς, ἀλλὰ δὲν ἐγκατέλειπε τὰ πνευματικὰ αὐτοῦ τέκνα, ἅτινα ἐγέννησεν, ὡς λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἐν πνεύματι, ἀφίσας αὐτοῖς τὸ ἅγιον αὐτοῦ καὶ ἱερὸν Λεῖψανον· καὶ χαίρει μὲν ἐν οὐρανοῖς ὁ μακάριος Νεκτάριος, χαίρει ὅμως καὶ ἡ νῆσος Αἴγινα εὐτυχήσασα ἐν τοῖς κόλποις τῆς νᾶ κατέχη τὸν τετιμημένον καὶ πανσεβάσμιον θησαυρόν, δι' ὃν ἄξιοι πολλῶν συγχαρητηρίων εἴσθε ὑμεῖς οἱ κάτοικοι τῆς νήσου.

Ἡμεῖς δὲ οἱ ταπεινοί, οἱ γράφοντες ταῦτα ἐν μυχία κατανούξει, ὑποῦμεν τὰ ὄμματα τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκ βάθους καρδίας ἀναφωνοῦμεν.

Ὡ Πανιερώτατε Ἱεράρχα Ἅγιε Νεκτάριε, πάτερ Σεβάσμιε, ἐπίνευσον ἐξ οὐρανοῦ πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐξαπόστειλον τὴν Σὴν εὐλογίαν. Γενοῦ ἐν τῇ ὑψηλῇ μεσιτεῖᾳ ἀντιλήπτωρ καὶ βοηθὸς ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις τοῦ τιμίου σου Λειψάνου προσκυνηταῖς· προστάτης τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, συνεπίκουρος καὶ καθοδηγός, συγκράτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ἁγία πίστει ἐν ἧ ἐκλείσθης, ἐνίσχυσον ἡμᾶς ἐν ταῖς κοσμικαῖς περιπετεῖαις δοκιμαζομένου, φανοῦ οἰκτιρῶν ἐν τῷ ἐλέει τῆς χάριτός σου πρὸς τὴν ἠθικὴν ἡμῶν συντριβὴν ὡς συμπαραστάτης ἐν τῇ χορεία τῶν Ἀγίων· πρεσβείαν δὲ ποιήσον πρὸς τὸν Πολυεύσπλαγγον καὶ Πανάγαθον Κύριον, ὅπως τὸν ἐπὶ γῆς βίον ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ τελέσωμεν καὶ ἐξομολογήσει, καὶ ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς τῆς ἀκηράτου ἐκείνης καὶ αἰωνίου ζωῆς, ἣν διεκήρυξας καὶ ἐπόθησας καὶ ἐν ἧ ἀγαλλόμενος ἤδη ἀναπαύεσαι, ὦ πανσεβάσμιε Ἱεράρχα.

Ἐν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ καρδίᾳ ἡμῶν διαθερμαινόμεθα ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ πόθου, τοῦ νὰ ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ εἰρηνοποιῦ σου πνεύματος διδάγματα, καὶ φωτισθῶμεν ἀπὸ τὰς συμβουλὰς σου, καὶ γίνωμεν μέτοχοι τοῦ εὐαγγελικοῦ κόσμου, ὃν ἐξ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ Πατρὸς ὑπεσχέθης ἡμῖν.

Κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη τῶν θείων δωρημάτων, ἅτινα ἐξησφάλισεν ἡ προσευχὴ σου παρὰ τῷ Οὐρανίῳ Πατρί, καὶ δεήθητι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, σεβάσμιε καὶ ἡγιασμένε Πάτερ!

(*) Βλ. Ἀρχιμανδρίτου Ἰωακείμ Σπετσιέρη (1858-1943), Βιογραφικὴ Σκιαγραφία τοῦ ἐν Ὁσίοις ἀειμνήστου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ποιμενάρχου Νεκταρίου Μητροπολίτου πρ. Πενταπόλεως Κτήτορος τῆς ἐν Αἰγίνῃ Ἱ. Γυναικειᾶς Μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ἐν Ἀθήναις 1929, ὅπως ἀνατυπώνεται στὸ βιβλίον *Οἱ πρῶτες Βιογραφίαι τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Μητροπολίτου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ*, ἐπιμ. Μιχαὴλ Χατζηγεωργίου, Ἱστορικὰ Τετράδια 5 – 1998 (ἄ.τ.), σελ. 60-62.